

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Familie- og oppvekstavdelingen
Postboks 8036 Dep, 0030 Oslo

Deres ref:
Endring i lov 8. april 1981 nr. 7

Vår ref:

Sted / Dato:
Tromsø, 09.10.15

Høringsvar vedr. forslag til endringer i barneloven for å fremme likestilt foreldreskap.

RVTS anser at lovendringsforslaget kan gi grunn til bekymring for om hensynet til barnets beste blir tilstrekkelig ivaretatt ved samlivsbrudd i familier der barn har eller kan ha vært utsatt for vold eller seksuelle overgrep.

Selv om lovendringsforslaget spesifiserer at delt fast bosted ikke skal gjelde i saker der barnet har vært, eller er i risiko for å bli, utsatt for vold eller seksuelle overgrep (eller vitne til slike handlinger mot nærstående annen) fra den ene av foreldrene, er vi bekymret for at man ut fra dagens systemer og praksis ikke fanger opp vold- og overgrepssproblematikk i alle aktuelle saker. Slike saker er ofte svært komplekse og volden (eller overgrepene) ofte ikke synlig eller tilstrekkelig dokumentert før bosted og samvær skal fremforhandles.

Bekymringen begrunnes i at vi ikke anser at det er gjort en tilstrekkelig konsekvensutredning av endringsforslaget. Det tar utgangspunkt i et normalperspektiv, der de fleste samlivsbrudd skjer med relativt lavt konfliktnivå, og partene både vil og evner å finne gode samarbeidsformer på egenhånd eller gjennom ordinær mekling. RVTS anser at man må fastholde et unntaksperspektiv, der hensynet til de barna som lever med vold eller seksuelle overgrep settes foran. Den av partene som ikke har stått for volden eller overgrepene (og i noen tilfeller selv har vært utsatt), vil ikke uten videre være i stand til å ta gode beslutninger, og fremforhandle gode avtaler, på barnets vegne og til barnets beste. En lovendring der det er automatikk i at barnet skal ha delt fast bosted, vil i slike tilfeller ikke medvirke til å gi det utsatte barnet tilstrekkelig beskyttelse.

Vi anser også at det er svakheter i nåværende rettspraksis ifm. barnefordelings- og samværssaker, der (mulige) vold- eller overgrepssaspekt i sakene ofte ikke er tilstrekkelig opplyst før dom avsies eller rettsforlik inngås. Den sakkyndige spiller ofte en meget avgjørende rolle i slike saker, og kvalitetssikringen av disses arbeid anses per i dag ikke god nok. Som kjent har man ikke – i motsetning til barnevernssaker – noe eget utvalg som kvalitetssikrer sakkyndighetsrapportene. En midlertidig løsning kan være å gi disse kontrolloppgavene til Fylkeslegene, da slike rapporter i alle fall kan klages inn for Fylkeslegen ettersom de per definisjon er helseerklæringer. Dette bør da inkorporeres i lovendringsforslaget. Vi anser videre at behovet for å opprette familiedomstoler (jfr. Prop. 106 L (2012- 2013)) blir tydeliggjort gjennom dette lovendringsforslaget, og at dette bør være på plass før man evt. endrer lovverket.

Vi finner heller ikke at lovendringsforslaget har tilstrekkelig fokus på konsekvens for bosatte asyl- og flyktningefamilier, samt kvinner som har opphold i landet gjennom ekteskap med norske statsborgere, særlig med tanke på oppholdsstatus i forbindelse med samlivsbrudd.

For RVTS Nord, Midt, Vest, Øst og Sør

Psykolog Dagfinn Sørensen

Kopi til: